

TŘETÍ ODBOJ NA KLATOVSKU A DOMAŽLICKU



KLATOVY

279)	<p>Wiendl František 10 let a 5 měs. Účastník 3. odboje a odporu proti komunismu ze dne 12. 6. 2013 od MO ČR, č. 0126</p> <p>Skupina: Wiendlové, Jan Prantl, Jiří Krbec a další</p>	3. 6. 1890 v Č. Hamu Strážov	Mistr tesářský, po propuštění dlehodce	<p>St. soud Praha, v Klatovech ve dnech 12.-14. 12. 1950 (z. IV 60/50, § 1/1b zák. 231/48 Sb. velezrady a vyvezení na 25 let, věcného majetku, obč. práv, peněžité</p>	<p>Od 8. 9. 1948 do 14. 4. 1949, od 24. 11. 1949 do března 1950, od 10. 6. 1950 do do 16. 10. 1959 Klatovy, Pankrác, Bory, Pardubice, Leopoldov</p>	Městský soud v Praze dne 26. 11. 1990, 61 61/3/90
280)	<p>Wiendl František 10 let a 5 měs. Prezident republiky dne 28. října 2008 propůjčil F.W. RÁD T.G. MASARYKA III. TŘÍDY Účastník 3. odboje a odporu proti komunismu včetně statutu veterána ze dne 7. 6. 2013 od MO ČR, č. 0223</p> <p>Skupina: Wiendlové, Jan Prantl, Jiří Krbec a další</p>	31. 12. 1923 Klatovy	Staviteleský asistent, po propuštění ze zdravot. důvodů ponechán v profesi projektanta v OSP Klatovy	<p>St. soud Praha, v Klatovech (mimořádně) ve dnech 12. 14. 1950 (z. čj. Ts I/VI 66/50, § 1/1b odst. 1, 2 dle zák. 231/48 Sb. pro zločin vyzvědačství a vyzvědačství) PODSKUPINY v Praze: Pajer Václav Nápravník Karel Malý Antonín</p>	<p>Od 15. 9. 1948 do 29. 9. 1948, od 20. 11. 1949 do 14. 4. 1960 StB-Klatovy, Pankrác, StB-Pízeň, Kr. soud Pízeň, StB-Pízeň, Klatovy-soudní lčení, Pankrác, Jáchymov: Bratrství, Eliáš, Nikolaj, tábor „C“, tábor „L“ - věz smrti, Rovnost a od 17. 8. 1956 Pankrác-projeckce, 14. 4. 1960 propuštěn na svobodu</p>	Městský soud v Praze dne 26. 11. 1990, 61 61/3/90

čekat na hospodářství
slava Růžka, synovec
Wiendla ml. požádal
osob, jejichž převod

amozřejmě bez náro-
yčejně rozrostly. Od-
promluví“) a Václava
ice a jejich transport

ovaných komuniste-
k ohrozit bezpečnost
ll ml. proto kontakto-
tkání, kde se dohodli
nedoručil dopisy od
níky, aby je následo-
yehověl a absolvoval
řebíč: cca 1000 km
ířka; v červenci 1951
movsku...

lobré zkušenosti Wi-
od Hadravy. Pro pře-
nády (tzv. „dočku“
na Štorka nebo pan-
atov, přisedl na svůj
vy na hranice a zpět
l tento způsob veš-
ostup byl domluven
storu mezi Nýrskem
ruhý z těchto převo-

Předcházela jim prosba MUDr. Krbce o převedení jeho přítele Rudolfa Nováka a generála Podlezla. Rudolf Novák působil během války jako partyzán v oblasti obcí Lukoviště – Nový Dvůr ve skupině složené převážně ze sovětských občanů, kteří uprchli ze zajateckých a koncentračních táborů; velel jí podpor. Nikolaj Romancov, jehož byl Novák zástupcem.²² MUDr. Krbec potají a s rizikem možného udání zajišťoval pro tuto skupinu léky a ošetření. V důvěře v Novákovo přátelství nepovažoval za nutné ověřit si, kde Novák působil v poválečných letech. Generál Podlezl patřil ke skupině vysokých důstojníků aktivně vystupujících proti komunistickému režimu. Byl však zatčen a umístěn do vyšetřovací vazby v Litoměřicích. Odtud se mu podařilo uprchnout, a to za velice dramatických okolností, které částečně objasňuje písemné svědectví politického vězně Miroslava Sedláčka z Klatov.²³ Ten se počátkem roku 1951 setkal na cele s vězněm Adámekem, který byl dříve zaměstnán jako dozorce v litoměřické věznici. Spolu se svou manželkou se zúčastnili akce, při níž vydali skupině osob vězeňské stejnozkroje; ty v převlečení generála osvobodili. Adámek i jeho žena však tento odvážný čin zaplatili mnoha lety vězení. S pomocí Otakara Kechnera se generál Podlezl dostal až do Klatov, kde došlo ke kontaktu s Dr. Krbcem a celou skupinou.

20. listopadu 1949 vyjeli Jan Prantl a František Wiendl ml. s prázdnou dodávkou z Klatov směrem na Beňovy, kde na ně měl čekat Dr. Krbec s Novákem. Po příjezdu k Beňovům jim však Dr. Krbec řekl, že Novák nečekaně odložil svůj odchod a místo sebe poslal dalšího z bývalých lukovištských partyzánů Josefa (Pepiho) Basáka, s nímž se Dr. Krbec rovněž znal. U Beňov také naložili generála Podlezla, kterého přivedla kavárnice paní Slávka Golová, u které (a u městského strážníka Čermáka) byl gen. Podlezl ukryt; na smlouvené místo přivedl Wiendl st. také skupinu pěti lidí vyslaných pražskou Nápravníkovou organizací.

Navzdory tomu, že byla hustá mlha, probíhala cesta bez komplikací. V určité chvíli si však Jan Prantl, který řídil, povšiml ve zpětném zrcátku auta, které jakoby je sledovalo. Tehdy si Wiendl vzpomněl na černé BMW, které užívala StB a jehož si – zaparkovaného – povšiml při výjezdu z Klatov. S Prantlem mu tehdy ale nepřisuzovali závažnější význam. Pro jistotu však odbočili z hlavní silnice a v mlze se zadnímu vozidlu ztratili. Celou skupinu pak u Stříbrného mlýna předali Aloisi Suttymu, který ji převedl přes hranice. Při návratu – kolem deváté hodiny večerní – však byli u Sokolského stadionu zastaveni silniční hlídkou. Jakmile uvedli svá jména, přiskočili k autu příslušníci StB vedení Janem Marešem, nasadili jim pouta, Wiendla posadili do onoho černého BMW, kterého si všiml již dříve, Prantla do druhého vozu a odvezli je do klatovské věznice, kde je umístili do samostatných cel. Téhož dne večer – kolem dvaadvacáté hodiny – byl ve svém bytě zatčen také MUDr. Krbec²⁴. listopadu byl zatčen i František Wiendl st.; díky tomu, že nikdo ze zatčených nic neprozradil, byl v březnu 1950 nakrátko propuštěn.

353 MIKA 653

Ráno nastaly výsledky. Prantl s Wiendlem byli již dříve domluveni, že v případě takovéto situace uvedou, že jeli pro jablka. Tato verze jim však dlouho nevydržela. Jak Wiendlovi, tak Prantlovi vyšetřovatelé dopodrobna uvedli, o čem spolu hovořili, kolik lidí převáželi ap. Bylo jasné, že celá akce byla vyzrazena.

Jak uvádí František Wiendl ml., rychle si vymyslel nějaký další „příběh“ a na něm zarputile trval. Podobně reagoval i Jan Prantl. Protože výsledky nikam nevedly, uvrhli vyšetřovatelé Wiendla do temnice, kde zůstal celý prosinec na dřevěné pryčně a bez příkrývky. Janu Prantlovi se, aby mohl varovat sestru, která skupinu dříve kontaktovala s uprchlými vězni, podařilo simulovat zánět slepého střeva. Musel sice v plzeňské nemocnici podstoupit operaci, ovšem díky jedné ošetřovatelce se mu podařilo poslat sestře moták s pokyny, jak má vypovídat, aby se zachránila. Později se mu také podařilo poslat z klatovské věznice přes známého dozorce moták Suttymu, aby se již do republiky nevracel. Ten však, přestože moták obdržel, bohužel výstrahy neuposlechl. Wiendla mezitím vyslýchali dále; výsledky byly velice tvrdé, doznání z něho vyšetřovatelé Jaroslav Stodola a jeho mladší podřízený doslova vytloukali pěstmi. Jelikož však ani tato procedura neměla pražádný efekt, umístili posléze Wiendla na společnou celu a brutální výsledky byly načas ukončeny. 7. března 1950 byli MUDr. Krbec, Jan Prantl a František Wiendl ml. převezeni k soudu do Prahy. Bylo jim však sděleno, že pan předseda náhle onemocněl a soud se odročuje. Bylo zřejmé, že vyšetřovatelé se pokoušejí získat čas. Ovšem stále ještě nikdo z odbojařů nevěděl, či udání mělo za následek jejich zatčení a uvěznění.

Vraťme se nyní o několik měsíců zpět. K prvnímu osobnímu kontaktu mezi Aloisem Suttym a Františkem Wiendlem ml. Došlo, jak bylo uvedeno, ve stavení Františka Cvachovce v Pocinovicích, s jehož dcerou Marií, kterou shodou okolností převedl do Německa se skupinou generála Podleza, se Suttý zanedlouho oženil. Po zdařeném útěku z klatovské věznice v březnu 1949 hledal úkryt u svého budoucího tchána. Jelikož však Cvachovcovo hospodářství stálo uprostřed vsi, zavedl Cvachovec Suttýho na hospodářství rodiny Toušovy, které leželo na samotě nad Pocinovicemi u Orlovických lesů a bylo z tohoto důvodu bezpečnější. Toušovi s vědomím rizika se Cvachovcovou prosbou souhlasili a Suttý tak našel výhodné zázemí pro svoji činnost. Takto nepřímou vlastně došlo ke spolupráci Pocinovických s klatovskou skupinou, která byla se Suttym od léta 1949 v kontaktu.

Paralelně s tím však Státní bezpečnost stále podrobněji mapovala síť nejrůznějších rezistentních aktivit, zejména však činnost agentů-chodců, řízených americkou CIC. Vědělo se například, že klatovský vyšetřovatel Fuchs, který dohlížel rovněž na výsledky MUDr. Krbce, Prantla a obou Wiendlů, dochází do německých sběrných táborů a pod falešnou identitou mapuje síť potenciálních převaděčů a agentů-chodců.

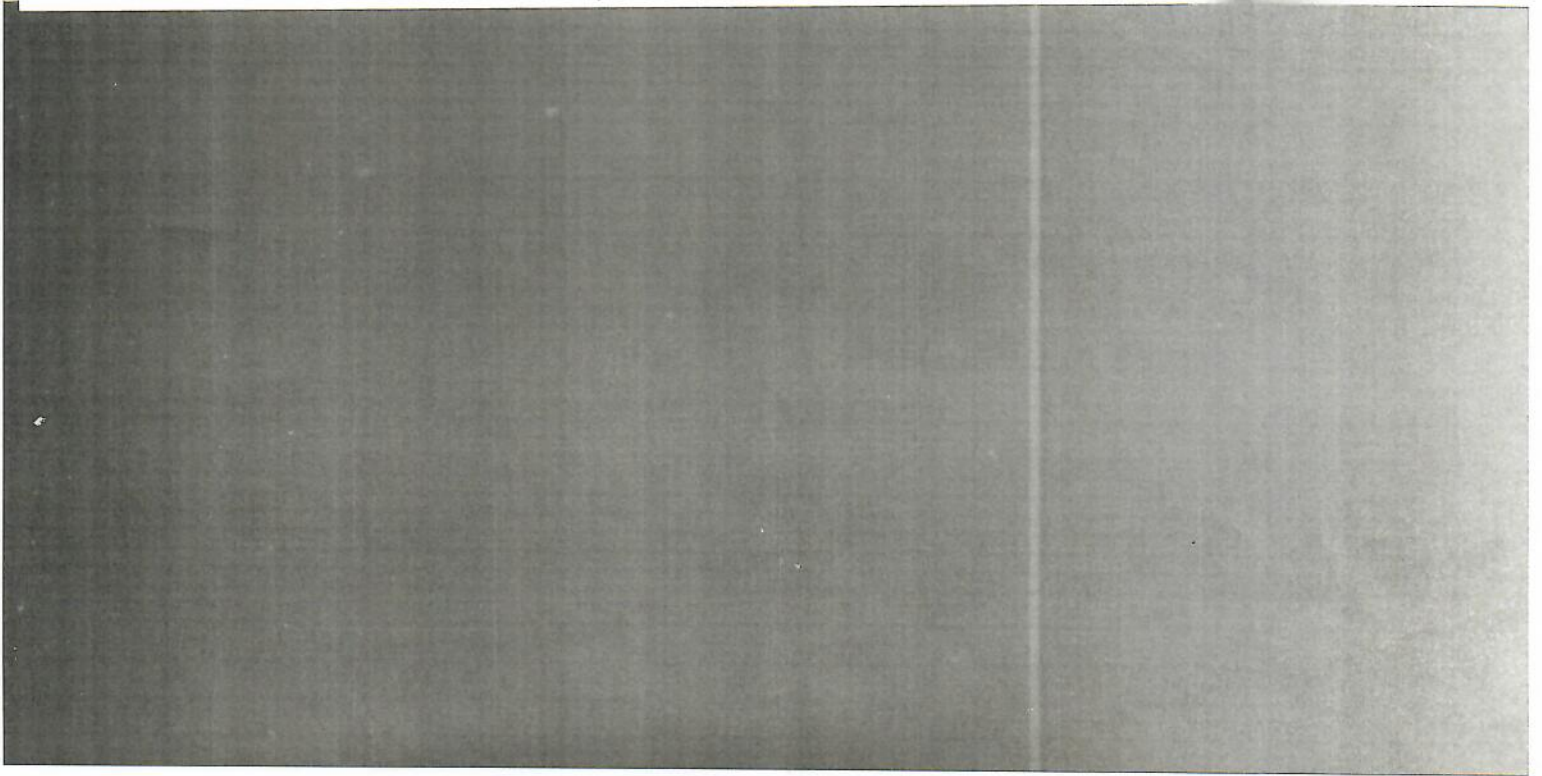
?

Bezespору o Suttýho a smyčku...

Tento okamžik na účastník těchto událo. Suttý hranice a přiveč přechodu přes hranice vrátí šaty poštou zpět. s tím, že 8. dubna přijc nevím. Rachač byl za oddělení je poslali zp naši usedlost silný od (TW) a rozmístil se tak stodole totiž bylo pod do předsíně a teprve t z členů OBZ utrpěl pr OBZ postřelen, nebyl postřelili navzájem. M členové komanda poz v Běhařově v zámku.

Po zatčení Aloise (9. 4. 1950) nabral a to ve svém bytě dne června 1950 byl též z Václav Bayer. Ještě p František Kulda a Jos 25. května 1950 byli I StB k dalším výsledk

Když skončily vý dnes již dostatečně z vysoce postavení kně řetřovatelů Jana Mare



Z á p i s o v ý p o v ě d í .

Byl z vazby předveden

František W I E N D L.

stavební asistent, bytem v Klatovech čp. 331/III, Svatopluka Čecha, okr. Klatovy, nar. 31. 12. 1923 v Klatovech, příslušný do Klatov, svobodný, voják v záloze, české národnosti, čsl. státní příslušnosti, vydělá měsíčně 3.300.- Kčs, nestará se o nikoho, nemajetný, rodiče František a Marie roč. Groskopfová, majitelé domu, otec zaměstnán u fy. Mašek stavitelství v Klatovech, udánlivě zachovalý.

Vyslýchaný upozorněn na trestní následky nepravdivých údajů, vypoovídá:

Všeobecně:

Pocházím z rodiny mistra tesařského v Klatovech. Vychodil jsem 5 tř. obecné, 4 ročníky občanské a 4 ročníky vyšší stavební průmyslové školy v Plzni. Po vyjití ze školy jsem nastoupil dnem 1. 10. 1945 do 29. 6. 1947 vojenskou přesenní službu v Domažlicích. Po vojně jsem nastoupil jako stavitelský asistent u stavitele Maška v Klatovech, kde jsem dosud zaměstnán se svým otcem. Nemám žádné sourozence.

Politicky:

Politicky jsem dosud nebyl nikde organizován a nejsem dosud. Z vojenské služby v roce 1947 jsem se vrátil jako podporučík v záloze a ježto se domnívám, že můj otec byl v roce 1948 zatčen z politických důvodů, byl jsem degradován do hodnosti vojína v záloze.

K v ě c i :

Během studií na vyšší státní průmyslové školy v Plzni seznámil jsem se ve vlaku z Přeštice do Plzně s úředníkem Josefem ČERNÝM, který byl tehdy zaměstnán v Plzni. Ještě jsem dosti špatně prospíval z matematiky, navštěvoval mě ČERNÝ na průmyslové školy, kde mě vypořádával v matematice. Během okupace jsem jej i několikrát v Plzni potkal, avšak již jsem se s ním nestýkal.

Na podzim roku 1948 a nebo na jaře 1949 sešel jsem se náhodně v Klatovech s Josefem ČERNÝM, který mě sdělil, že je dosud zaměstnán v Plzni, kde se mu nelíbí jeho platové podmínky a že si najde jiné zaměstnání v Praze. Mezi řečí jsem se mu zmínil o tom, že moji rodiče jsou z politických důvodů zatčeni a já, že jsem byl vyloučen ze Sokola a mezi řečí jsme došli až na Rybníčky. Zde jsem se s ČERNÝM rozloučil a sdělil jsem mu, že jsem zde zaměstnán u stavitele

čt1: *František W. Wendl*

strana k zápisu o výpovědi Františka WIENDLA.

Maška v Klatovech, jako stavitelský asistent. Od této doby jsem Josefa ČERNÉHO neviděl a také si s ním nedopisoval.

Dne 12.11.1949 v dopoledních hodinách navštívil mě v kanceláři stavitele MAŠKA v Klatovech Josef ČERNÝ a sdělil, že přichází s prosbou, že je nyní zaměstnán v Praze jako administrativní úředník, že se mu v zaměstnání nelíbí, ježto jeho plat 3.500.- Kčs je nedostačující na krytí jeho obživy a že hodlá proto uprchnouti za hranice. Kde ČERNÝ byl zaměstnán mě nesdělil. Dále se zmínil o tom, zda-li bych mu opatřil auto, že by potřeboval se dostat za obec LOUČÍN na Domažlicko, kde jej bude očekávat jeho kamarád LOJZA, který již uprchl před 2ma měsíci ilegálně do Německa. LOJZA prý mu poslal z Německa dopis do Prahy, kde mu píše, aby se dostavil dne 20.11.1949 večer ke křižovatce za obec LOUČÍN, kde jej bude očekávat a společně odejdou za hranice. Dále mě ČERNÝ sdělil, že s ním půjde za hranice ještě 2 muži, jeho známí. Odpověděl jsem mu, že se pokusím opatřit auto, které by jej a jeho známí dopravilo na určené místo. Před rozchodem jsem ČERNÉMU řekl, aby mě navštívil dne 16.11.1949 opět v kanceláři, kde mu podám zprávu, jak jsem dopravu zařídil. Myslím, že Josef ČERNÝ odejel zpět do Prahy.

Dne 14.11.1949 v dopoledních hodinách sešel jsem se náhodně s Janem PRANTLEM na Rybníčkách v Klatovech a řekl, jsem mu, že mě v sobotu dne 12.11.1949 navštívil můj známý ze studií a žádal mě, abych jej a jeho 2 společníky dopravil ke křižovatce na obec LOUČÍN na Domažlicko, kde je bude očekávat jeho známý LOJZA a tento je dopraví za hranice. Při tom jsem PRANTLA žádal, že bych potřeboval v neděli dne 20.11.1949 večer auto a převzal tyto osoby a dopravil ke křižovatce za obec LOUČÍN. Podrobnosti jejich odchodu, že mu sdělím v neděli dopoledne na Rybníčkách kolem 10 hod. Dále jsem mu řekl, že jeho známý mě navštíví dne 16.11.1949 dopoledne v kanceláři, kde se ještě s ním ohledně přechodu hranic dohodnu. PRANTL mě odpověděl, že tyto osoby dopraví na určené místo, ale že si musím zaopatřit na neděli t.j. 20.11.1949 auto od NP ŠUMAVAN, a že tu možnost má. Na to jsme se rozešli.

Dne 16.11.1949 dopoledne mě opět navštívil Josef ČERNÝ, jak bylo ujednáno a dotazoval se mě, zda-li jsem skutečně auto zajistil na neděli dne 20.11.1949. Sdělil jsem mu, že auto je sejištěno, aby byl bez obav. Černý byl spokojen a řekl mě, abych dne 20.11.1949 v 18 hod. přišel k plynárně v Klatovech, kde ČERNÝ bude na mě čekat.

Četl: *Frankl*

180
111
strana k zápisu o výpovědi Františka WIBNDIA.

a kde mu sdělím, přesnou hodinu a kde má čekat na uvedené auto. Dále mě ČERNÝ při této příležitosti sdělil, že obdržel opět dopis od LOJZY z Německa, kde mu píše, aby ještě s sebou vzal jeho kamaráda z Prahy FRANTU začátečním příjmením "U". Na příjmení se nemohu přesně již upamatovat, ale myslím, že se jmenoval ULDRICH nebo ULRICH nebo nějak podobně. Při tom mě dále sdělil, že tohoto FRANTU nemůže vzít s sebou, ještě je zraněn na noze a nachází se někde v nemocničním léčení. Na to jsem se s ČERNÝM rozešel s tím, že ně něho budu čekat v neděli 20.11.1949 v 18 hod. u plynárny. ČERNÝ odejel potom poledním vlakem z Klatov do Prahy.

Dne 20.11.1949 kolem 10 hod. jak bylo ujednáno sešel jsem se na Rybníčkách v Klatovech s Janem PRANTLEM a dotazoval jsem se jej, kdy skutečně s autem pojedě. Sdělil jsem mu, že onen muž mě navštívil dne 16.11.1949 a ~~u nás~~ dohodl jsem se s ním, že mě bude očekávat zmíněného dne kolem 18 hod. u plynárny ještě s 2ma muži. S PRANTLEM jsem se zde dohodl, že toho dne kolem 19.15 hod. přijdu k němu k bytu a odtud odjedeme autem k Beňovům, kde nás bude očekávat ČERNÝ ještě s 2ma muži u stodoly u Beňov, která je po pravé straně ve směru jízdy. PRANTL mi na to odpověděl, že také toho dne kolem 19.30 hod. přivede JIRKA KRBEČ s muži k Beňovům a bude nás očekávat za křižovatkou k Janovicům, a odtud, že je odvezeme k LOJZOVĚ na LOUČÍN. Dále mě PRANTL sdělil, že v poledních hodinách zmíněného dne pojedě s osazenstvem podniku ŠUMAVAN do Plzně na fotbal a ve stanovenou hodinu mě bude očekávat. Skutečně asi v 19.15 hod. přišel jsem k bytu PRANTLA, zde již stálo na silnici auto ty. ŠUMAVAN a společně jsem odejel s PRANTLEM kolem býv. dragounských kasáren při trati Klatovy-Horažďovice k železničnímu viaduktu, odtud po státní silnici kolem Stadionu k Beňovům. Několik metrů za křižovatkou Janovice-Klatovy stál na silnici MUDr. JIRKA KRBEČ s neznámým mužem. Zastavili jsem několik metrů za nimi, vystoupili z auta a po chvíli JIRKA KRBEČ s oním mužem k nám přišli. KRBEČ nám řekl, že vede jenom jednoho muže, druhý, že dosud nepřišel a proto se musí pro něho vrátit. Otevřel jsem zadní vrátka auta a onen neznámý do něho vstoupil. KRBEČ mezi tím odešel směrem ke Stadionu pro druhého muže. Já jsem řekl PRANTLOVI, že se jdu podívat na stodálu, jsou-li oni muži již připraveni.

Četl:

Jan K. Mal

strana k zápisu o výpovědi Františka PRANTLA.

Fosapoměl jsem udati, že v neděli t.j.dne 20.11.1949 v 18 hod. jsem odešel na schůzku k plynárně a zde jsem se sešel s Josefem ČERNÝM a s jeho dvěma společníky. ČERNÉMU jsem řekl, aby do 19.30 hod. mě očekávali za stodolou po pravé straně u Beňov. Mezi tím se mě ČERNÝ zmínil, že přivedl s sebou ještě 2 muže, kteří hodlají rovněž uprchnouti s ním za hranice, takže místo 3 osob, jak mě původně v kanceláři řekl, jich bude 5/pět/. Dále mě ČERNÝ řekl, že ony dva muže si přivede a odvede ke stodole k Beňovům. Dále se mě zmínil o tom, že přijel z Prahy autodrožkou a ostatní osoby vlakem kolem 16 hod. do Klatov. Na jsem se se zmíněnou společností rozešel s tím, aby určitě kolem 19.30 hod. čekali u stodoly u Beňov.

Došel jsem od auta ke stodole, kde stála roztroušená podél křoví 5 osob a mezi nimi Josef ČERNÝ. Sdílel jsem jim, aby se připravili a sedl jsem si ke stromu. Asi za 15 minut byli z nich 2 připraveni a proto jsem s nimi odešel k autu. Ihned nastoupili do auta a já jsem se dotazoval PRANTLA jest-li již KRBEČ přišel a přivedl onoho druhého muže. PRANTL mě sdělil, že dosud KRBEČ nepřišel, tak proto jsem odešel KRBEČOVI naproti směrem po státní silnici ke Stadionu. Asi na poloviční cestě od auta ke křižovatce k Janovicům potkám jsem KRBEČE ještě s jedním mužem, který nesl artočku. KRBEČE jsem bezpečně poznal a dotazoval jsem se jej, zda-li je to onen muž, který s námi pojedě. KRBEČ mlčky přisvědčil, připojil jsem se k dvojici a pokračovali jsme všichni k autu. Cestou něco šeptal KRBEČ onomu muži, avšak rozmluvě jsem nerozuměl. Při příchodu k autu, PRANTL čekal na silnici u auta s oním mužem se KRBEČ rozloučil podáním ruky, onen muž vstoupil do auta a KRBEČOVI jsem řekl s PRANTLEM, že již vše je hotovo a proto, aby odešel domů, že je tam zbytečný. KRBEČ na to odešel, já jsem si sedl vedle PRANTLA, který řídil vozidlo a odejeli jsme směrem k Domažlicům. Zastavili jsme těsně na kraji osady Beňov, zde jsem vystoupil z auta a šel jsem ke stodole pro zbytek společnosti. Zde byli poslední 3 muži a již byli připraveni, neboť viděli auto a s nimi jsem odešel k autu, kde nasedli. Celkem nyní bylo v autě mimo nás t.j. mě a PRANTLA 7 osob. Ihned jsme odejeli a pokračovali v jízdě na Domažlice. Před železničním přejezdem nás předjelo osobní auto neznámé značky a odbočilo vlevo směrem k Bezděkovu. PRANTL prohlásil, že je to dobré a ihned jsme odjížděli dále k LOUČIMI. Cestou myslím, že již žádné auto ani sanitní nás nepředjelo. Datl: *Jan Hanuš*

strana_k_zápisu_o_výpovědi_Františka_WIENDLA,

Projeli jsme obcí LOUČIM a za touto obcí dojeli jsme za železniční viadukt k hostinci ve směru jízdy, kde jsme zastavili. Vzpomínám si, že během jízdy někdo s pasažerů řekl PRANTLOVI, že v případě nějaké kontroly, aby řekl, že jedeme na zemědělskou brigádu. PRANTL na to odvětil, že je neděle a na to, že jim nikdo nevletí.

Vzpomínám si, že když mě dne 16.11.1949 dopoledne navštívil v kanceláři Josef ČERNÝ sdělil mi ještě, že má s LOJZOU smluveno, že až přijedeme k hostinci za LOUČIM a někdo vystoupí z auta, aby šel směrem vlevo od křižovatky směrem po okresní silnici, kde bude čekat nějaká osoba, která se zeptá přícházejícího "Kolik je hodin". Po kladné odpovědi, že osoba odejde, která přišla od auta, a vrátí se zpět k autu, a společnost, že ihned z auta vystoupí. Při tom mě žádal, abych po příjezdu auta za obcí LOUČIM, vystoupil sám, ješto on bude v autu proto, že budou cestovní zavazadla a těžko by se z auta dostal a já budu sedět vedle řidiče a proto snadno vystoupím, a odešel k osobě, kde budu dotázan "Kolik je hodin" a ihned se vrátil k autu. S jeho návrhem jsem souhlasil a skutečně jak jsem již uvedl, vystoupil jsem po příjezdu z auta. Řekl jsem společnosti v autu, aby nekouřili a nedělali hluk a odešel jsem po silnici a když jsem byl vzdálen od auta asi 15 kroků potkal jsem osobu, která se mě ptala "Kolik je hodin", a sdělil jsem jí "Pojďte k vozu". Ona osoba šla se mnou - byla to žena - a společně jsme přišli k autu. Ihned po příchodu jsem otevřel zadní dvířka auta a pomalu se zavazadly vystoupily osoby všechny. Po nějaké chvíli přišel jsem spatřit za mnou stát muže poblíž ženy, otočil jsem se k němu a pronesl: LOJZA? Ten přikývl a sdělil jsem mu, že FRANTU sáhledám v Praze a že se na to zeptám a domluví se s ním ohledně jeho přechodu a že bych jej dopravil po uzdravení na křižovatku za obcí LOUČIM. LOJZA mě na to odpověděl, že se brzo z Německa opět vrátí a kdybych něco o FRANTOVI zjistil, tak abych podal zprávu jeho staré. Ta že mi potom řekne, kde mě má vyhledat. Při této příležitosti mě LOJZA žádal, abychom svezli jeho starou na kus cesty s sebou. Z celou společností jsem se rozloučil i PRANTL a všichni odešli po silnici směrem k Nýraku. PRANTL otočil auto, žena nasedla do zadu a odejeli jsme zpět. Cestou mě řekla ona žena, domluvíme se? Já jsem jí na to odpověděl, že již nechci nic

Četl:

Frantů

strana k zápisu o výpovědi Františka WIENDLA.

s tím mítí a ona žena mě na to odpověděla, že si to již vyřídí sama a před DOUČEM vystoupila z auta a při odchodu ještě řekla, že během půl hodiny bude doma. Tato žena neznámá, a pokud si pamatuji byla ve stáří asi do 30 roků, vysoká asi 153 cm, do obličeje jsem ji neviděl ještě byla tma.

Zde potom vystoupila a já jsem převzal řízení vozidla a FRANTL seděl vedle mě. Vraceli jsme se zpět do Klatov. Cestou nás nepředjelo žádné vozidlo. U Stadiónu jsme byli kontrolováni hlídkou STB a po předběžném výslechu dopraveni do vazby okresního soudu v Klatovech.

Pozapoměl jsem ještě udati, že když mě dne 18.11.1949 navštívil Josef ČERNÝ sdělil mi ještě, aby zraněného FRANTU, vyhledal v Praze, který pravděpodobně bude v nemocnici a až se uzdraví jej dopravil za obec DOUČEM, kde jej převezme LOJZA. Žádal mě abych tuto okolnost, sdělil po příjezdu na určené místo LOJZOVÍ, což jsem skutečně učinil.

ČERNÝ toto sdělení o FRANTOVÍ nechtěl říci proto, aby se na určeném místě nezdržovali a já budu mítí spíše čas mu to sdělití.

Jak jsem již uvedl dopravili jsme autem s FRANTEM k LOJZOVÍ tuto neděli celkem 7 osob-z toho přivedl k nám 2 osoby JIRKA KRBEČ, Uvedené osoby jsem neznal mimo Josefa ČERNÉHO, Všichni měli cestovní zavazadla, dosti těžká.

MUDr. Jiřího KRBEČ znám jako lékaře klatovské nemocnice a nebyl jsem s ním zapojen do žádné protistátní organizace, která by se zabývala ilegálním převáděním osob, odcházejících za hranice. Rovněž KRBEČ mě nepřivedl žádnou osobu, abych ji přivedl za hranice. Rovněž mě není známo s kým byl v spojení.

Rovněž jsem nebyl v žádné protistátní styku stran ilegálních přechů hranic s Janem FRANTEM, Donnáván, že jsem žádal Jana FRANTU, aby mě dopravil 3 osoby za hranice a on mě při tom sdělil, že bude dopravovat také toho dne 2 osoby za hranice, které mu pošle Dr. KRBEČ, Za-li FRANTL již dopravil nějaké osoby ke hranici mě není známo.

Řevárníka PÁRTLA znám ještě jako dirigenta, avšak blíže nikdy jsem s ním nepřišel do styku stran ilegálních přechů za hranice. Šedovského ZEMOVCE z Klatov vůbec neznám, KALAUHERA sice z Klatov znám, ale nikdy jsem s ním nepřišel do styku.

Čedníka ŠTORKA znám, ještě je náš soused, ale nikdy jsem s ním nepřišel do styku.

strana k zápisu o výpovědi Františka WIENDLA.

Že by byl mezi pasažéry generál jsem nevěděl a ani tuto okolnost mě nikdo neřekl.

Rovněž mě není známo o tom, že by měla být nějaká žena prostředníkem zmiňnému generálu a tohoto, že měla doprovodit ke Stadionu a zde jej převzít MUDr. KRBEČ.

Ještě jednou dozívám, že jsem věděl, že uvedené osoby hodlají uprchnouti za hranice a dopravil jsem je ve společnosti PRANTLA na určené místo, kde je pak převzal LOJZA, kterého však neznám a nikdy jsem s ním mimo tento případ nepřišel do styku.

Dále uvádím, že žádnou peněžitou odměnu jsem od nikoho s pasažéru nedostal a ani mě nebyla žádná slíbena. Rovněž nevím zda-li PRANTL obdržel nějakou finanční pomoc za uskutečnění přechodu. Uvedené osoby jsem dopravil na určené místo proto, ježto mě o to žádal kamarád ČERNÝ a nemohl jsem mu odmítnout. Popírám, že bych býval před tímto případem dopravil nějaké osoby na zmíněné místo k snažšímu uskutečnění přechodu hranic. Tato jízda s PRANTLEM a s osobami odcházejícími za hranice byla první.

Svého činu nyní lituji a hleděl bych to nějakým způsobem odčinit.

Veškeré údaje jsem učinil dobrovolně bez nátlaku ze strany vyšetřujících orgánů.

Více nemám k podotknutí.

Skončeno, přečteno a podepsáno.

Vyslychající:

[Handwritten signatures]

Vyslychaný:

[Handwritten signature]